

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

17 päivänä joulukuuta 2014*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi — Varojen jäädyttäminen — Varojen jäädyttämistä koskevien päätösten tosiasiallinen perusta — Viittaus terroritekoihin — Yhteisessä kannassa 2001/931 tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen päätöksen tarpeellisuus — Perusteluvelvollisuus — Kumoamisen vaikutusten ajallinen mukauttaminen

Asiassa T-400/10,

Hamas, kotipaikka Doha (Qatar), edustajanaan asianajaja L. Glock,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi B. Driessen ja R. Szostak, sittemmin Driessen ja G. Étienne,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi M. Konstantinidis ja É. Cujo, sittemmin Konstantinidis ja F. Castillo de la Torre,

väliintulijana,

jossa vaadittiin alun perin kumoamaan henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, annettu neuvoston ilmoitus (EUVL 2010, C 188, s. 13), niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, 12.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/386/YUTP (EUVL L 178, s. 28) ja asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1285/2009 kumoamisesta 12.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 610/2010 (EUVL L 178, s. 1) siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat kantajaa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari) ja J. Schwarcz,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon 28.2.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn ja suullisen käsittelyn päättämisen 9.4.2014,

ottaen huomioon suullisen käsittelyn uudelleen aloittamisesta 15.10.2014 tehdyn päätöksen ja suullisen käsittelyn päättämisen 20.11.2014,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 27.12.2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (EUVL L 344, s. 93), antoi asetuksen (EY) N:o 2580/2001 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi (EUVL L 344, s. 70) ja teki päätöksen 2001/927/EY asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun listan laatimisesta (EUVL L 344, s. 83).
- 2 Yhteiseen kantaan 2001/931 ja päätökseen 2001/927 liitettyihin luetteloihin oli merkitty ” Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamasin terroristisiipi) ”.
- 3 Kyseiset kaksi säädöstä on saatettu säännöllisesti ajantasalle yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan ja asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja ” Hamas-Izz al-Din al-Qassem (Hamasin terroristisiipi) ” on säilytetty luetteloissa. Luetteloihin merkitty yhteisö on 12.9.2003 alkaen ollut ” Hamas, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem ”.
- 4 Neuvosto antoi 12.7.2010 päätöksen 2010/386/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa (EUVL L 178, s. 28), ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 610/2010 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1285/2009 kumoamisesta (EUVL L 178, s. 1) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa antamat toimet).
- 5 ” Hamas, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem ” oli edelleen merkittynä kyseisiin toimiin sisältyviin luetteloihin.
- 6 Neuvosto julkaisi 13.7.2010 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL C 188, s. 13; jäljempänä vuoden 2010 heinäkuun ilmoitus).

Oikeudenkäyntimenettely ja oikeudenkäynnin aikana ilmenneet uudet seikat

- 7 Kantajana oleva Hamas nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.9.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen.
- 8 Kantaja vaatii kanteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin
 - kumoaa vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen ja neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa antamat toimet
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 9 Euroopan komissio toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.5.2010 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 7.2.2011 antamallaan määräyksellä.
- 10 Neuvosto antoi 31.1.2011 päätöksen 2011/70/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa (EUVL L 28, s. 57), – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 83/2011 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 610/2010 kumoamisesta (EUVL L 28, s. 14) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2011 tammikuussa antamat toimet).
- 11 Neuvosto julkaisi 2.2.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL 2011, C 33, s. 14).
- 12 Neuvosto toimitti kantajalle 2.2.2011 päivätyllä kirjeellä, joka annettiin tälle tiedoksi 7.2.2011, selvityksen niistä syistä, joiden vuoksi kantaja pysytettiin luettelossa.
- 13 Kantaja vetosi 17.2.2011 päivätyssä kirjeessä, joka toimitettiin samana päivänä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon, neuvoston vuoden 2011 tammikuussa antamiin toimiin ja 2.2.2011 päivätyyn kirjeeseen. Se totesi, että se pysyttää kanteensa kanneperusteet kyseisten toimien osalta tarkentaa arvosteluaan, joka kohdistuu niihin sille 2.2.2011 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annettuihin syihin, joiden vuoksi se on pysytetty luettelossa.
- 14 Neuvosto ilmoitti 30.5.2011 päivätyllä kirjeellä kantajalle aikeestaan pysyttää kantaja rajoittavien toimenpiteiden seuraavan uudelleentarkastelun yhteydessä niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa, joihin sovelletaan asetuksessa N:o 2580/2001 säädettyjä rajoittavia toimenpiteitä.
- 15 Kuultuaan muita osapuolia unionin yleinen tuomioistuin salli 15.6.2011 päivätyllä kirjaamon kirjeellä kantajan mukauttaa vastauksessaan kanteensa oikeudellisia perusteita ja vaatimuksia neuvoston vuoden 2011 tammikuussa antamien toimien osalta mahdollisesti 2.2.2011 päivätyyn kirjeeseen sisältyvien syiden valossa. Unionin yleinen tuomioistuin ei sitä vastoin sallinut kantajan mukauttavan vaatimuksiaan 2.2.2011 päivätyyn kirjeen osalta.
- 16 Vastauksen toimittamisen määräpäiväksi vahvistettiin 27.7.2011.
- 17 Neuvosto antoi 18.7.2011 päätöksen 2011/430/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon saattamisesta ajan tasalle, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa (EUVL L 188, s. 47), – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 687/2011 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetusten N:o 610/2010 ja N:o 83/2011 kumoamisesta (EUVL L 188, s. 2) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa antamat toimet).
- 18 Neuvosto julkaisi 19.7.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL 2011, C 212, s. 20).
- 19 Neuvosto toimitti 19.7.2011 päivätyllä kirjeellä kantajalle selvityksen niistä syistä, joiden vuoksi tämä pysytettiin luettelossa.

- 20 Kantaja viittasi 27.7.2011 päivätyssä kirjeessä neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa antamiin toimiin ja 19.7.2011 päivättyyn kirjeeseen ikään kuin niillä korvattaisiin alun perin riitautetut toimet. Se korosti, että kyseisten toimien julkaiseminen tai tiedoksiantaminen merkitsi uuden kanteen nostamiselle asetetun kahden kuukauden määräajan alkamista. Se ilmoitti syyt, joiden vuoksi vastausta ei ollut toimitettu.
- 21 Kyseinen 27.7.2011 päivätty kirje liitettiin asiakirja-aineistoon vastauksen jättämiselle asetetun määräajan pidentämistä koskevana pyyntönä.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin ilmoitti 16.9.2011 päivätyllä kirjaamon kirjeellä osapuolille päätöksestään olla hyväksymättä kyseistä määräajan pidentämistä koskevaa pyyntöä ja vahvisti päiväksi, jolloin komission olisi viimeistään toimitettava väliintulokirjelmänsä, 2.11.2011.
- 23 Kantaja toimitti 28.9.2011 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon lisäkirjelmän. Kantaja totesi kyseisessä kirjelmässä ”ulottavansa kumoamisvaatimuksensa koskemaan [neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa antamia toimia]”.
- 24 Se totesi myös, että alkuperäisen kanteen, 17.2.2011 päivätyyn kirjeen ja lisäkirjelmän kannalta nyt käsiteltävä kanne olisi vastedes katsottava nostetuksi neuvoston vuoden 2010 helmikuussa, vuoden 2011 tammikuussa ja vuoden 2011 heinäkuussa antamista toimista. Kantaja totesi vielä, että myös vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen osalta esitetyt vaatimukset pysytetään, ja täsmensi, että sen kumoamisvaatimukset koskivat kyseessä olevia toimia yksinomaan sitä koskevilta osin.
- 25 Komissio jätti 28.10.2011 väliintulokirjelmänsä.
- 26 Neuvosto ilmoitti 15.11.2011 päivätyllä kirjeellä kantajan neuvonantajalle aikeestaan pysyttää kantaja rajoittavien toimenpiteiden seuraavan uudelleentarkastelun yhteydessä niiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa, joihin sovelletaan asetuksessa N:o 2580/2001 säädettyjä rajoittavia toimenpiteitä.
- 27 Unionin yleisen tuomioistuimen 8.12.2011 tekemällä päätöksellä lisäkirjelmä liitettiin oikeudenkäyntiasiakirjoihin.
- 28 Unionin yleinen tuomioistuin ilmoitti 20.12.2011 päivätyllä kirjeellä osapuolille, että kun otetaan huomioon se, että kanteen nostamiselle neuvoston vuoden 2011 tammikuussa antamista toimista asetettu määräaika oli päättynyt ennen lisäkirjelmän jättämistä, kyseisistä toimista nostetun kanteen vaatimusten mukauttamista – joka voidaan sinällään ottaa tutkittavaksi, sillä sitä on jo pyydetty ja se on jo tehty oikeudellisesti riittävällä tavalla 17.2.2011 päivätyssä kantajan kirjeessä – tutkitaan ainoastaan pelkkien kantajan ennen kumoamiskanteen nostamiselle kyseisistä toimista asetetun määräajan päättymistä esittämien kanneperusteiden ja väitteiden osalta eli kannekirjelmässä esitettyjen kanneperusteiden ja väitteiden osalta.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin vahvisti päiväksi, jolloin neuvoston ja komission on viimeistään esitettävä huomautuksensa neuvoston vuoden 2011 tammikuussa antamien toimien osalta esitettyjen vaatimusten mukauttamisesta, 17.2.2012 ja päiväksi, jolloin näiden samojen osapuolten on viimeistään esitettävä huomautuksensa lisäkirjelmästä, 5.3.2012, jota lykättiin 3.4.2012 saakka.
- 30 Neuvosto antoi 22.12.2011 päätöksen 2011/872/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon saattamisesta ajan tasalle, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätöksen 2011/430 kumoamisesta (EUVL L 343, s. 54) – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1375/2011 asetuksen N:o 2580/2011 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 687/2011 kumoamisesta (EUVL L 343, s. 10) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2011 joulukuussa antamat toimet).

- 31 Neuvosto julkaisi 23.12.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL 2011, C 377, s. 17).
- 32 Kantaja mukautti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.2.2012 jättämällä kirjeellä vaatimuksiaan neuvoston vuoden 2011 joulukuussa antamien toimien osalta.
- 33 Komissio ja neuvosto toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13. ja 16.2.2012 jättämällä asiakirjoilla huomautuksensa neuvoston vuoden 2011 tammikuussa antamien toimien osalta esitettyjen vaatimusten mukauttamisesta.
- 34 Neuvosto ja komissio toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 3.4.2012 jättämällä asiakirjoilla huomautuksensa lisäkirjelmästä.
- 35 Neuvosto antoi 25.6.2012 päätöksen 2012/333/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon saattamisesta ajan tasalle, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätöksen 2011/872 kumoamisesta (EUVL L 165, s. 72) – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 542/2012 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 1375/2011 kumoamisesta (EUVL L 165, s. 12) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2012 kesäkuussa antamat toimet).
- 36 Neuvosto julkaisi 26.6.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL 2012, C 186, s. 1).
- 37 Kantaja toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.6.2012 jättämällä asiakirjalla huomautuksensa vastauksena neuvoston ja komission 3.4.2012 esittämiin huomautuksiin.
- 38 Kantaja mukautti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.7.2012 jättämällä kirjeellä vaatimuksiaan neuvoston vuoden 2012 kesäkuussa antamien toimien osalta.
- 39 Komissio ja neuvosto toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20. ja 23.7.2012 jättämällä asiakirjoilla huomautuksensa vaatimusten mukauttamisesta neuvoston vuoden 2012 kesäkuussa antamien toimien osalta.
- 40 Komissio ja neuvosto vastasivat unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta kantajan 28.6.2012 esittämiin huomautuksiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5. ja 6.9.2012 jättämällä asiakirjoilla.
- 41 Neuvosto antoi 10.12.2012 päätöksen 2012/765/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon saattamisesta ajan tasalle, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätöksen 2012/333 kumoamisesta (EUVL L 337, s. 50) – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1169/2012 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 542/2012 kumoamisesta (EUVL L 337, s. 2) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2012 joulukuussa antamat toimet).
- 42 Neuvosto julkaisi 11.12.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on kirjattu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL 2012, C 380, s. 6).

- 43 Kantaja mukautti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.2.2013 jättämällään kirjeellä vaatimuksiaan neuvoston vuoden 2012 joulukuussa antamien toimien osalta.
- 44 Komissio ja neuvosto toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11. ja 13.3.2013 jättämällään asiakirjoilla huomautuksensa neuvoston vuoden 2012 joulukuussa antamien toimien osalta esitettyjen vaatimusten mukauttamisesta.
- 45 Neuvosto antoi 25.7.2013 päätöksen 2013/395/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta ja muuttamisesta sekä päätöksen 2012/765 kumoamisesta (EUVL L 201, s. 57) – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 714/2013 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 1169/2012 kumoamisesta (EUVL L 201, s. 10) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2013 heinäkuussa antamat toimet).
- 46 Kantaja mukautti 24.9.2013 päivätyllä kirjeellä vaatimuksiaan neuvoston vuoden 2013 heinäkuussa antamien toimien osalta.
- 47 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 4.10.2013 päivätyllä kirjeellä neuvostoa, joka noudatti kyseistä pyyntöä 28.10.2013 päivätyllä asiakirjalla, toimittamaan eräitä asiakirjoja ja esitti eräitä kysymyksiä osapuolille istuntoa varten.
- 48 Neuvosto ja komissio toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28. ja 30.10.2013 jättämällään asiakirjoilla huomautuksensa vaatimusten mukauttamisesta neuvoston vuoden 2013 heinäkuussa antamien toimien osalta.
- 49 Neuvosto antoi 10.2.2014 päätöksen 2014/72/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931/ 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta ja muuttamisesta sekä päätöksen 2013/395 kumoamisesta (EUVL L 40, s. 56) – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 125/2014 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 714/2013 kumoamisesta (EUVL L 40, s. 9) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2014 helmikuussa antamat toimet).
- 50 Kantaja mukautti 28.2.2014 vaatimuksiaan neuvoston vuoden 2014 helmikuussa antamien toimien osalta.
- 51 Neuvosto ja komissio toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4. ja 5.3.2014 jättämällään asiakirjoilla huomautuksensa vaatimusten mukauttamisesta neuvoston vuoden 2014 helmikuussa antamien toimien osalta.
- 52 Neuvosto antoi 22.7.2014 päätöksen 2014/483/YUTP niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta ja muuttamisesta sekä päätöksen 2014/72 kumoamisesta (EUVL L 217, s. 35) – kyseisellä päätöksellä se pysytti kantajan luettelossa – ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 790/2014 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 125/2014 kumoamisesta (EUVL L 217, s. 1) (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa antamat toimet; neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa, vuoden 2011 tammi-, heinä- ja joulukuussa, vuoden 2012 kesä- ja joulukuussa, vuoden 2013 heinäkuussa ja vuoden 2014 helmi- ja heinäkuussa antamista toimista käytetään jäljempänä yhdessä nimitystä neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamat toimet).
- 53 Kantaja mukautti 21.9.2014 vaatimuksiaan neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien osalta.

- 54 Neuvosto ja komissio toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.10. ja 4.11.2014 jättämillään asiakirjoilla huomautuksensa vaatimusten mukauttamisesta neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien osalta.

Asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 55 Edellä esitetyistä tosiseikoista ilmenee, että kantaja vaatii nyt käsiteltävänä olevalla kanteella, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa sitä koskevilta osin vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen ja neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamat toimet (jäljempänä riidanalaiset toimet)
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 56 Neuvosto vaatii komission tukemana, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Alustavat huomautukset kanteen kohteesta sekä kantajan 28.6.2012 esittämien huomautusten ulottuvuudesta ja tutkittavaksi ottamisesta

Kanteen kohde

- 57 Kuten tosiseikkoja koskevasta esityksestä ilmenee, neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa antamat toimet on kumottu ja korvattu peräkkäin neuvoston vuoden 2011 tammi-, heinä- ja joulukuussa, vuoden 2012 kesä- ja joulukuussa, vuoden 2013 heinäkuussa sekä vuoden 2014 helmi- ja heinäkuussa antamilla toimilla.
- 58 Kantaja on peräkkäin mukauttanut alkuperäisiä vaatimuksiaan siten, että sen kanne koskee näiden eri toimien kumoamista sitä koskevilta osin. Se on lisäksi nimenomaisesti pysyttänyt kumottujen toimien kumoamista koskevat vaatimuksensa.
- 59 Sellaisen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, joka koskee kanteita, jotka on nostettu peräkkäisistä asetuksen N:o 2580/2001 nojalla toteutetuista varojen jäädyttämistä koskevista toimenpiteistä, kantajalla säilyy intressi saada tuomioistuimessa kumotuksi päätös, jolla määrätään rajoittavia toimenpiteitä ja joka on kumottu ja korvattu myöhemmällä rajoittavalla päätöksellä, koska se, että toimielimen toimi kumotaan, ei merkitse sitä, että toimen myönnettäisiin olevan lainvastainen, minkä lisäksi tällainen kumoaminen vaikuttaa kumoamishetkestä alkaen, kun taas kumoamista koskevan tuomion nojalla kumottu toimi poistetaan taannehtivin vaikutuksin oikeusjärjestyksestä siten, ettei sen katsota koskaan olleen olemassa (tuomio 12.12.2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, T-228/02, jäljempänä tuomio OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, 35 kohta; ks. myös tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, jäljempänä tuomio PMOI T-256/07, EU:T:2008:461, 45–48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 30.9.2009, Sison v. neuvosto, T-341/07, jäljempänä tuomio Sison T-341/07, EU:T:2009:372, 47 ja 48 kohta).

60 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävä kumoamiskanne säilyttää kohteensa neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa antamia toimia aikaisempien riidanalaisten toimien osalta.

Kantajan 28.6.2012 esittämien huomautusten ulottuvuus ja huomioon ottaminen

61 Kantaja on vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kehotukseen esittänyt 28.6.2012 huomautuksensa neuvoston ja komission 3.4.2012 esittämistä lisäkirjelmää koskevista huomautuksista.

62 Koska kantaja on antanut huomautustensa otsikoksi ”vastaus”, neuvosto on 6.9.2012 päivätyissä huomautuksissaan vastustanut sitä, että kantajan annetaan jättää vastaus, joka koskee koko asiaa sellaisena kuin se on pantu alun perin vireille kannekirjelmän jättämisellä.

63 Neuvosto on katsonut, että aineellista kysymystä koskevien kirjelmien vaihdot olisi pitänyt saattaa päätökseen siinä vaiheessa, kun kantaja jätti lisäkirjelmän ja neuvosto toimitti huomautuksensa kyseisestä kirjelmästä.

64 On korostettava, ettei kantajan 28.6.2012 unionin yleisen tuomioistuimen kehotuksesta jättämiä huomautuksia voida pitää käsiteltävässä asiassa unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna vastauksena.

65 Kuten edellä 20–22 kohdassa on todettu, kantaja ei näet ole käsiteltävässä asiassa jättänyt vastausta säädetyssä määräajassa ja vastauksen jättämiselle asetetun määräajan pidentämistä koskeva pyyntö, jonka unionin yleinen tuomioistuin päättelee kantajan 27.7.2011 päiväystä kirjeestä, on hylätty.

66 Vaikka 28.6.2012 esitettyjä huomautuksia ei voidakaan ottaa huomioon nyt käsiteltävän kanteen osalta siltä osin kuin se koskee neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa ja vuoden 2011 tammikuussa antamien toimien kumoamista (ks. tästä viimeksi edellä 28 kohta), ne voidaan ottaa huomioon neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa antamien toimien kumoamista koskevan vaatimuksen (joka on esitetty lisäkirjelmän jättämisellä) yhteydessä siltä osin kuin niissä vastataan neuvoston huomautuksiin lisäkirjelmässä vuoden 2011 heinäkuussa annettujen toimien osalta esitettyihin uusiin kanneperusteisiin ja neuvoston myöhempien toimien kumoamista koskevien vaatimusten yhteydessä.

67 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi kehottanut kantajaa esittämään huomautuksia juuri siitä syystä, että se katsoi tarpeelliseksi antaa kantajalle mahdollisuuden vastata tässä yhteydessä neuvoston 3.4.2012 esittämiin huomautuksiin lisäkirjelmästä.

68 Kyseisten 28.6.2012 esitettyjen huomautusten sanamuodosta itsestään (ks. kyseisten huomautusten 1 kohta) ilmenee lopuksi, että niillä pyritään ainoastaan vastaamaan neuvoston 3.4.2012 esittämiin huomautuksiin lisäkirjelmästä.

69 Näiden 28.6.2012 esitettyjen huomautusten ulottuvuutta koskevien täsmennysten perusteella neuvoston esittämät väitteet mainittujen huomautusten huomioon ottamisesta on hylättävä.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin se koskee vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen kumoamista

70 Neuvosto väittää komission tukemana, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen osalta, koska kyse on toimesta, josta ei voida nostaa kannetta.

71 SEUT 263 artiklan 1 kohdan mukaan kanteen kohteeksi kelpaavia toimia ovat toimet, joiden ”tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin”.

- 72 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määritettäessä sitä, ovatko riidanalaiset toimenpiteet SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja toimia, on kiinnitettävä huomiota niiden sisältöön, ja kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat vain sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (ks. määräys 14.5.2012, *Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) v. komissio*, C-477/11 P, EU:C:2012:292, 50 ja 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 73 Käsiteltävässä asiassa kantaja on pysytetty varojen jäädyttämistä koskevassa Euroopan unionin luettelossa (jäljempänä varojen jäädyttämistä koskeva luettelo) neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa antamilla toimilla.
- 74 Euroopan unionin virallisessa lehdessä kyseisten toimien antamispäivää seuraavana päivänä julkaistun vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen tarkoituksena on ainoastaan pyrkiä ilmoittamaan niille henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, joiden varat pysyvät edelleen jäädytettyinä kyseisten toimien toteuttamisen johdosta, niille annetuista mahdollisuuksista pyytää toimivaltaisia kansallisia viranomaisia antamaan lupa käyttää jäädytettyjä varoja tiettyihin tarpeisiin, pyytää neuvostoa esittämään perustelut niiden pysyttämiseksi varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa, pyytää neuvostoa tarkastelemaan uudelleen luettelossa pysyttämistä koskevaa päätöstään ja lopuksi nostaa kanne unionin tuomioistuimissa.
- 75 Vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksella ei näin ollen ole sellaisia sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi.
- 76 Kyseinen ilmoitus ei siis ole kannekelpoinen toimi, joten nyt käsiteltävä kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan sen kumoamista.

Neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien kumoamista koskeva vaatimus

- 77 Kantaja vetoaa kanteessaan neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi neljään kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista, toinen ilmeistä arviointivirhettä, kolmas omaisuudensuojan loukkaamista ja neljäs perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä.
- 78 Kantaja vetoaa neuvoston vuoden 2011 heinä- ja joulukuussa, vuoden 2012 kesä- ja joulukuussa, vuoden 2013 heinäkuussa sekä vuoden 2014 helmi- ja heinäkuussa antamien toimien (jäljempänä yhdessä neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamat toimet) kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi lisäkijelmässä ja myöhemmissä vaatimusten mukautuksissaan kahdeksaan kanneperusteeseen, joista ensimmäinen perustuu yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan rikkomiseen, toinen tosiseikkojen paikkansapitävyyttä koskeviin virheisiin, kolmas arviointivirheeseen siltä osin, voidaanko kantajaa pitää terroristina, neljäs tilanteen kehittymisen ”ajan kulumiseen liittyvistä syistä” riittämättömään huomioon ottamiseen, viides puuttumattomuusperiaatteen loukkaamiseen, kuudes perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen, seitsemäs sen puolustautumisoikeuksien ja sillä tehokkaaseen oikeussuojaan olevan oikeuden loukkaamiseen ja kahdeksas omaisuudensuojan loukkaamiseen.
- 79 Aluksi on tutkittava neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien neljättä ja kuudetta kumoamisperustetta, jotka koskevat – kun niitä tarkastellaan yhdessä – sitä, ettei tilanteen kehittymistä ”ajan kulumiseen liittyvistä syistä” ole otettu huomioon riittävästi, ja sitä, ettei perusteluvollisuutta ole noudatettu.

- 80 Kantaja toteaa, että varojen jäädyttämisen on perustuttava erityisiin ja konkreettisiin syihin, jotka osoittavat, että kyseinen toimenpide on edelleen tarpeen. Neuvoston on kiinnitettävä aivan erityistä huomiota kansallisella tasolla vireille pantujen menettelyjen perusteella toteutettuihin toimiin. Neuvosto on kuitenkin käsiteltävässä asiassa vain maininnut joukon tosiseikkoja ja väittänyt, että kansalliset päätökset olivat edelleen voimassa. Neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluista ei ilmene, että neuvosto olisi todellisuuudessa ollut kiinnostunut siitä, mitä seurauksia kantajan osalta toteutetuilla toimenpiteillä on ollut kansallisella tasolla. Kantaja moittii siis neuvostoa siitä, ettei tämä ole ottanut riittävällä tavalla huomioon tilanteen kehittymistä ”ajan kulumiseen liittyvistä syistä”.
- 81 Neuvoston olisi kantajan mukaan pitänyt sisällyttää toimiensa perusteluihin seikat, jotka osoittavat luotettavien todisteiden ja näytön olemassaolon kansallisten päätösten perusteella. Kantajalle lähetetyissä perusteluissa ei kuitenkaan ole mitään täsmennystä tältä osin. Neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa ei voitu rajoittaa viittamaan kansallisten päätösten olemassaoloon vaan niissä olisi sen lisäksi pitänyt ilmoittaa merkitykselliset tiedot, jotka neuvosto sai kyseisistä päätöksistä perustellakseen oman päätöksensä. Neuvosto ei kuitenkaan ole maininnut mitään tekoja, joihin kantajan väitetään kyseisissä kansallisissa päätöksissä syyllistyneen.
- 82 Neuvosto kiistää ottaneensa riittämättömästi huomioon tilanteen kehittymisen ”ajan kulumiseen liittyvistä syistä”. Sen jälkeen, kun kantaja merkittiin ensimmäistä kertaa vuonna 2003 varojen jäädyttämistä koskevaan luetteloon, kantaja on pysytetty kyseisessä luettelossa neuvoston Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden perusteella määrärajoittain suorittamien uudelleentarkastelujen johdosta.
- 83 Neuvosto katsoo, että perustelut, kun niitä luetaan yhdessä neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien kanssa, ovat vakuuttavia perusteluja, jotka täyttävät perusteluvollisuutta koskevan vaatimuksen.
- 84 Ensimmäiseksi on huomautettava, että neuvoston on sen jälkeen, kun se on antanut toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätösten perusteella päätöksen henkilön tai ryhmän merkitsemisestä varojen jäädyttämistä koskevaan luetteloon, varmistettava säännöllisin väliajoin vähintään puolivuositain, että asianomaisen säilyttäminen riidanalaisessa luettelossa on edelleen oikeutettua.
- 85 Vaikka on ilmeistä, että sen tarkistaminen, että on olemassa yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa mainittua määritelmää vastaava kansallisen viranomaisen päätös, on olennainen ennakoedellytys sille, että neuvosto voi tehdä varojen jäädyttämistä koskevan alkuperäisen päätöksen, sen tarkistaminen, mitä seurauksia kyseisestä päätöksestä on kansallisella tasolla, on välttämätöntä silloin, kun on kyse varojen jäädyttämistä koskevan myöhemmän päätöksen tekemisestä (edellä 59 kohdassa mainittu tuomio OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, 117 kohta ja tuomio 11.7.2007, Sison v. neuvosto, T-47/03, EU:T:2007:207, 164 kohta). Ratkaiseva kysymys tutkittaessa sitä, onko henkilö säilytettävä riidanalaisessa luettelossa, on se, onko tosiasiallinen tilanne muuttunut sen jälkeen, kun kyseisen henkilön nimi on sisällytetty kyseiseen luetteloon, tai edellisen uudelleentarkastelun jälkeen siten, ettei sen perusteella enää voida tehdä samaa päätelmää asianomaisen henkilön sekaantumista terrorismiin (tuomio 15.11.2012, Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, C-539/10 P ja C-550/10 P, EU:C:2012:711, 82 kohta).
- 86 Toiseksi on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa määrätty perusteluvollisuus määräytyy kyseessä olevan toimen luonteen ja sen antamisen asiayhteyden mukaan, ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden. Perusteluvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen

luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu, tai muilla henkilöillä, joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen (ks. edellä 59 kohdassa mainittu tuomio OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, 141 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 87 Kun kyse on asetukseen N:o 2580/2001 perustuvan varojen jäädyttämistä koskevan päätöksen tekemisestä, kyseisen päätöksen perusteluja on arvioitava ottaen ennen kaikkea huomioon mainitun asetuksen lailliset soveltamisedellytykset tietyssä yksittäistapauksessa, sellaisina kuin nuo edellytykset on vahvistettu kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa ja viittauksen avulla joko yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tai 6 kohdassa riippuen siitä, onko kyse varojen jäädyttämistä koskevasta alkuperäisestä vai myöhemmästä päätöksestä (edellä 59 kohdassa mainittu tuomio OMPI T-228/02, EU:T:2006:384, 142 kohta).
- 88 Unionin yleinen tuomioistuin ei tältä osin voi hyväksyä näkemystä siitä, että perustelut voidaan esittää ainoastaan yleisin ja stereotyyppisin sanamuodoin, jotka jäljittelevät asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan ja yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 tai 6 kohdan sanamuotoa. Neuvosto on edellä mainittujen periaatteiden mukaisesti velvollinen ilmoittamaan ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin sen päätöksen laillisuus perustuu, sekä ne toteamukset, joiden vuoksi se on tehnyt päätöksensä. Tällaisen toimenpiteen perusteluissa on näin ollen ilmoitettava sellaiset erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella neuvosto katsoo, että asiaa koskevaa säännöstöä voidaan soveltaa asianomaiseen (ks. edellä 59 kohdassa mainittu tuomio OMPI, T-228/02, EU:T:2006:384, 143 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 89 Sekä varojen jäädyttämistä koskevan alkuperäisen päätöksen perusteluissa että myöhempien päätösten perusteluissa on mainittava sekä asetuksen N:o 2580/2001 soveltamisen oikeudelliset edellytykset, eli erityisesti toimivaltaisen viranomaisen tekemä kansallinen päätös, että myös ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella neuvosto katsoo harkintavaltaansa käyttäessään, että asianomaiseen on kohdistettava varojen jäädyttämistä koskeva toimenpide (edellä 59 kohdassa mainittu tuomio Sison T-341/07, EU:T:2009:372, 60 kohta).
- 90 Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on itse harjoittamansa valvonnan osalta todennut, että neuvostolla on laaja harkintavalta sellaisten seikkojen osalta, jotka se voi ottaa huomioon, kun se määrää taloudellisia tai varoihin kohdistuvia seuraamuksia SEUT 75, SEUT 215 ja SEUT 352 artiklan nojalla yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta hyväksytyyn yhteisen kannan mukaisesti. Tämä harkintavalta koskee erityisesti sellaisten tarkoituksenmukaisuuteen liittyvien näkökohtien arviointia, joihin tällaiset päätökset perustuvat (ks. edellä 59 kohdassa mainittu tuomio Sison T-341/07, EU:T:2009:272, 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Vaikka unionin yleinen tuomioistuin myöntääkin neuvostolle harkintavaltaa asiassa, tämä ei kuitenkaan tarkoita, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pidättäydyttävä valvomasta kyseisen toimielimen merkityksellisistä tiedoista tekemää tulkintaa. Unionin tuomioistuinten on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, muodostavatko nämä todisteet merkityksellisten seikkojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty. Unionin tuomioistuinten tehtävänä ei kuitenkaan ole tämän valvonnan yhteydessä korvata omalla tarkoituksenmukaisuutta koskevalla arvioinnillaan neuvoston arviointia (ks. edellä 59 kohdassa mainittu tuomio Sison T-341/07, EU:T:2009:372, 98 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 91 Neljänneksi on muistettava siltä osin kuin kyse on varojen jäädyttämistä terrorismin alalla koskevan päätöksen oikeudellisesta ja tosiasiallisesta perusteesta, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan mukaan varojen jäädyttämistä koskeva luettelo laaditaan tarkkojen tietojen tai sellaisten asiaan liittyvien seikkojen perusteella, jotka osoittavat, että toimivaltainen viranomais on tehnyt kyseistä henkilöä, ryhmää tai yhteisöä koskevan päätöksen, riippumatta siitä, koskeeko päätös terroritekoa, sen yritystä, siihen osallistumista tai sen edistämistä koskevan tutkinnan tai syytteenpanon aloittamista luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön perusteella taikka tällaisista teoista tuomitsemista.

- 92 Unionin tuomioistuin muistutti edellä 85 kohdassa mainitussa tuomiossaan *Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa* (EU:C:2012:711), että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohtaan sisältyvästä viittauksesta ”toimivaltaisen viranomaisen” päätökseen ja maininnoista ”tarkkojen tietojen” ja ”luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön” seuraa, että kyseisen säännöksen tavoitteena on suojella asianomaisia henkilöitä varmistamalla, että neuvosto sisällyttää heidät riidanalaiseen luetteloon ainoastaan riittävän vankan tosiasiallisen perustan perusteella, ja että mainitulla yhteisellä kannalla pyritään saavuttamaan kyseinen tavoite siten, että siinä edellytetään kansallisen viranomaisen tekemää päätöstä (tuomion 68 kohta). Unionin tuomioistuin näet totesi, ettei unionilla ole mahdollisuutta tutkia itse tietyn henkilön osallistumista terroritekoihin (tuomion 69 kohta).
- 93 Neuvoston esittämiä perusteluita sen vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien tueksi on tutkittava edellä esitettyjen seikkojen valossa.
- 94 Neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelut aloitetaan kohdalla, jossa neuvosto kuvaa kantajaa ”ryhmäksi, joka on sekaantunut terroritekoihin ja joka on säännöllisesti vuodesta 1988 lähtien tehnyt ja ilmoittanut ottavansa vastuulleen israelilaisiin kohteisiin tehtyjä iskuja, joita ovat olleet muun muassa ihmisryöstöt, terä- ja tuliasein siviileihin kohdistetut iskut ja itsemurhapommi-iskut julkisiin kulkuneuvoihin ja julkisilla paikoilla”. Neuvosto toteaa, että ” Hamas on järjestänyt iskuja ’Vihreän linjan’ israelilaisella puolella ja Miehitetyillä alueilla” ja että ” Hamas on vuoden 2005 maaliskuussa julistanut ’tahdian’ (aselevon), joka on johtanut sen toimintojen vähenemiseen”. Neuvosto jatkaa huomauttamalla, että ” Hamasin solu on kuitenkin 21.9.2005 kaapannut ja tämän jälkeen tappanut israelilaisen henkilön [ja että] Hamas on videotallenteella vahvistanut kaapanneensa kyseisen miehen yrittääkseen neuvotella Israelin hallussa olevien palestiinalaisvankien vapauttamisesta”. Neuvosto toteaa, että ” Hamasin taistelijat ovat osallistuneet rakettien ampumiseen Gazan kaistalta kohti etelä-Israelia [ja että] Hamas on iskujen tekemiseksi Israelissa olevia siviilejä vastaan ottanut aikaisemmin palvelukseensa itsemurhalentäjiä tarjoamalla apuaan heidän perheilleen”. Neuvosto esittää, että ” Hamas, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din-al-Qassem, on vuoden 2006 kesäkuussa osallistunut operaatioon, joka johti israelilaisen sotilaan Gilad Shalitin kaappaamiseen” (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen ensimmäiset kohdat). Neuvosto on 22.12.2011 annetun täytäntöönpanoasetuksen N:o 1375/2011 perustelujen nojalla todennut, että ” Hamas vapautti [sotilaan Gilad Shalit] Israelin kanssa tehdyn vanginvaihdon yhteydessä pidettyään häntä ensin vangittuna viiden vuoden ajan”.
- 95 Tämän jälkeen neuvosto laatii luettelon niistä ”terroritoiminnoista”, jotka Hamas on sen mukaan toteuttanut viime aikoina vuoden 2010 tammikuusta lähtien (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen toiset kohdat).
- 96 Neuvosto on katsottuaan ensin, että ”kyseiset toimet kuuluvat yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdan a, b, c, d, f ja g [ala]kohdan soveltamisalaan ja ne on toteutettu mainitun yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohdan i, ii ja iii [ala]kohdassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi” ja että ” Hamas, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din-al-Qassem, kuuluu asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan ii alakohdan soveltamisalaan” (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen kolmannet ja neljännät kohdat), viitannut päätöksiin, jotka Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat sen mukaan tehneet kantajan osalta, kuten perusteluista ja asiakirja-aineistosta ilmenee, vuonna 2001 (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen viidennet, kuudennet ja seitsemännät kohdat). Neuvosto vetoaa 22.7.2014 annetun täytäntöönpanoasetuksen 790/2014 perusteluissa ensimmäistä kertaa Yhdysvaltojen 18.7.2012 tekemään päätökseen.

- 97 Kyseisiin neuvoston viittaamiin päätöksiin kuuluvat yhtäältä Secretary of State for the Home Departmentin (sisäasiainministeriö, Yhdistynyt kuningaskunta) 29.3.2001 tekemä päätös ja toisaalta Yhdysvaltain hallituksen US Immigration and Nationality Actin (maahanmuutosta ja kansalaisuudesta annettu Yhdysvaltain laki; jäljempänä INA) 219 §:n ja täytäntöönpanoasetuksen 13224 perusteella tekemät päätökset.
- 98 Neuvosto on näiden päätösten osalta viitannut siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan päätöstä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen kansallisen hallituksen valiokunnan toimesta ja Yhdysvaltojen päätökset voivat olla hallinnollisen valvonnan ja tuomioistuINVALVONNAN kohteena.
- 99 Neuvosto päättelee näistä seikoista, että ”Hamasin, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din-al-Qassem, osalta tehdyt päätökset ovat siis yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten tekemiä päätöksiä” (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen kahdeksannet kohdat).
- 100 Lopuksi neuvosto ”toteaa, että edellä mainitut päätökset – – ovat edelleen voimassa ja – – katsoo, että syyt, joiden vuoksi Hamas, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din-al-Qassem, on merkitty [varojen jäädyttämistä koskevaan] luetteloon, pätevät edelleen” (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen yhdeksännet kohdat). Neuvosto päättelee tämän perusteella, että kantaja on oltava edelleen mainittuna kyseisessä listassa (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen kymmenennet kohdat).
- 101 Heti alkuun ja riippumatta siitä, ovatko edellä 99 kohdassa esitetyt päätetyt asianmukaisia, on korostettava, että vaikka neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen ensimmäisissä ja toisissa kohdissa laatimalla luettelolla väkivallantekoista vuoden 2004 jälkeisen ajanjakson ja erityisesti ajanjakson 2010–2011 osalta on ratkaiseva asema arvioitaessa kantajan varojen jäädyttämisen säilyttämisen tarkoituksenmukaisuutta, koska kyseinen luettelo on perustana neuvoston toteamukselle siitä, että kantaja on kyseisen ajanjakson aikana syyllistynyt terroritekoihin, mitään näistä seikoista ei ole kuitenkaan tutkittu niissä vuoden 2001 kansallisissa päätöksissä, joihin mainittujen perustelujen viidensissä ja kuudensissa kohdissa vedotaan.
- 102 Kaikki nämä teot ovat tapahtuneet näiden kansallisten päätösten jälkeen eikä niitä ole siis voitu tutkia kyseisissä päätöksissä.
- 103 Vaikka neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa todetaan, että kansalliset päätökset, joihin niissä viitataan, ovat edelleen voimassa, niissä ei ole kuitenkaan mitään viittausta uudempiin kansallisiin päätöksiin eikä etenään tällaisten päätösten perusteluihin, lukuun ottamatta niitä neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa toteuttamia toimia, joissa 18.7.2012 tehty Yhdysvaltojen päätös mainitaan ensimmäistä kertaa.
- 104 Vaikka neuvostoa on arvosteltu tästä seikasta, se ei esitä yhtäkään sellaista Yhdysvaltojen tai Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten uudempaa päätöstä, jonka osalta se voisi näyttää toteen, että sillä on ollut se käytössään vuoden 2011 heinäkuun–vuoden 2014 heinäkuun toimia antaessaan, ja josta ilmeni konkreettisesti, että kyseiset viranomaiset olivat todellakin tutkineet perusteluissa lueteltuja vuoden 2004 jälkeen tapahtuneita tekoja ja vahvistaneet ne.
- 105 Neuvosto ei siis esitä menettelystä Yhdistyneessä kuningaskunnassa mitään vuotta 2001 myöhempää päätöstä.
- 106 INA:n 219 §:n perusteella tehdyistä Yhdysvaltain päätöksistä on huomautettava, ettei neuvosto esitä mitään vuotta 2003 myöhempää päätöstä. Neuvosto ei esitä sen 18.7.2012 tehdyn päätöksen osalta, joka on tehty INA:n 219 §:n perusteella ja joka mainitaan ensimmäistä kertaa neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa, mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin saada selville sen konkreettiset perustelut kyseisten toimien perusteluihin sisältyvän väkivallantekoja koskevan

- luettelon osalta. Yleisemmin ja siltä osin kuin on kyse INA:n 219 §:ään perustuvan nimeämisen syistä on todettava, että neuvosto esittää pelkästään yhden asiakirjan vuodelta 1997. Täytäntöönpanoasetuksen 13224 perusteella tehdyistä Yhdysvaltojen päätöksistä on todettava, että neuvosto on toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle ainoastaan 31.10.2001 tehdyn päätöksen. Neuvosto ei esitä mitään muuta Yhdysvaltojen hallituksen kyseisen säädöksen perusteella tekemää myöhempää päätöstä. Nimeämisen perusteluista on huomautettava, että neuvosto esittää päiväämättömän asiakirjan, joka tulee sen mukaan Yhdysvaltojen valtiokonttorilta ja jossa mainitaan Hamas viittaamalla tekoihin, joista kaikkein uusimmat ovat tapahtuneet vuoden 2003 kesäkuussa.
- 107 Niistä kansallisista päätöksistä, joihin on vedottu ensimmäistä kertaa istunnossa, on todettava, että niitä on sen lisäksi, ettei niitä ole esitetty, pidettävä sellaisena myöhäisenä yrityksenä esittää perustelut, jota ei voida ottaa huomioon (ks. vastaavasti tuomio 12.11.2013, North Drilling v. neuvosto, T-552/12, EU:T:2013:590, 26 kohta ja tuomio 12.12.2013, Nabipour ym. v. neuvosto, T-58/12, EU:T:2013:640, 36–39 kohta). Lisäksi on korostettava, ettei kyseisiä päätöksiä ole mainittu neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa eli istunnon jälkeen antamien toimien perusteluissa.
- 108 Neuvosto väittää sitä vastoin lisäkirjelmää koskeissa huomautuksissaan, että on riittävää seurata lehdistöä sen toteamiseksi, että kantaja ilmoittaa säännöllisesti ottavansa vastuun terroriteoista.
- 109 Tämä seikka yhdistettynä siihen, ettei neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa viitata lainkaan toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin, jotka olisivat tuoreempia kuin teot, joista kantajaa syytetään, ja joissa viitattaisiin mainittuihin tekoihin, osoittaa selkeästi, ettei neuvosto ole perustanut sitä, että se katsoo kantajan syyllistyneet terroritekoihin, jotka on todettu vuotta 2004 myöhemmän ajanjakson osalta, toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin sisältyviin arviointeihin vaan lehdistöstä saamiinsa tietoihin.
- 110 Kuten edellä 91 ja 92 kohdassa esiin tuoduista seikoista ilmenee, yhteisessä kannassa 2001/931 edellytetään kuitenkin asianomaisten henkilöiden suojaamiseksi ja unionin omien tutkintakeinojen puuttuessa, että varojen jäädyttäminen terrorismin alalla koskevan unionin päätöksen tosiasiallinen perusta ei lepää neuvoston lehdistöstä tai internetistä ottamien tietojen vaan yhteisessä kannassa 2001/931 tarkoitettujen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätöksissä konkreettisesti tutkittujen ja vahvistettujen seikkojen varassa.
- 111 Ainoastaan tällaisen luotettavan tosiasiallisen perustan nojalla neuvoston on sitten käytettävä laajaa harkintavaltaa, joka sille kuuluu varojen jäädyttämisestä koskevien päätösten tekemisessä unionin tasolla, erityisesti siltä osin kuin kyse on niistä tarkoituksenmukaisuusnäkökohdista, joihin tällaiset päätökset perustuvat.
- 112 Edellä esitetyistä seikoista ilmenee, ettei neuvosto ole noudattanut näitä yhteisen kannan 2001/931 vaatimuksia.
- 113 Neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelut paljastavat lisäksi, että neuvoston päätelmät ovat päinvastaiset kuin mitä yhteinen kanta edellyttää.
- 114 Sen sijaan, että neuvosto olisi ottanut arviointinsa tosiasialliseksi perustaksi toimivaltaisten viranomaisten tekemät päätökset, joissa oli otettu huomioon täsmälliset teot, ja toiminut niiden perusteella, tarkistanut sitten, että kyseiset teot ovat todella ”terroritekoja” ja asianomainen ryhmä todella ”ryhmä” yhteiseen kantaan 2001/931 sisältyvissä määritelmässä tarkoitettulla tavalla, ja päättänyt sitten lopulta tällä perusteella ja laajaa harkintavaltaansa käyttäen tehdä mahdollisesti päätöksen unionin tasolla, se toimii vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamiensa toimien perusteluissa päinvastoin.

- 115 Se aloittaa arvioinneilla, jotka tosiasiallisesti ovat sen omia ja joissa kantaja luokitellaan terroristiksi heti perustelujen ensimmäisessä virkkeessä – eli se vastaa kysymykseen, joka näillä perusteluilla on tarkoitus ratkaista, – ja luetaan kantajan syyksi joukko väkivallantekoja, jotka neuvosto on poiminut lehdistöstä ja internetistä (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen ensimmäiset ja toiset kohdat).
- 116 Tästä on huomattava, että se, että kyseessä on varojen jäädyttämistä koskevan luettelon uudelleentarkastelu, joka siis seuraa aiempia tarkasteluja, ei voi oikeuttaa luokittelun tekemistä heti aluksi. Ilman, että mennyt jätettäisiin huomiotta, varojen jäädyttämistä koskevan toimenpiteen uudelleentarkastelu on hypoteettisesti avoin sille mahdollisuudelle, että asianomainen henkilö tai ryhmä ei enää ole terroristi ajankohtana, jona neuvosto ratkaisee asian. Neuvosto voi siis tehdä johtopäätöksensä vasta tämän uudelleentarkastelun päätteeksi.
- 117 Neuvosto toteaa tämän jälkeen, että teot, joihin se katsoo kantajan syyllistyneen, kuuluvat yhteisessä kannassa 2001/931 tarkoitetun terroriteon määritelmän alaan ja että kantaja on tässä kannassa tarkoitettu ryhmä (neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perustelujen kolmannet ja neljännet kohdat).
- 118 Vasta näiden lausuntojen jälkeen neuvosto viittaa kansallisten viranomaisten päätöksiin, jotka kuitenkin ainakin neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien osalta olivat olemassa ennen syyksi luettuja tekoja.
- 119 Neuvosto ei pyri näiden toimien perusteluissa osoittamaan, että mahdollisissa myöhemmissä kansallisissa uudelleentarkastelua koskevilla päätöksillä tai muissa toimivaltaisten viranomaisten päätöksillä olisi tosiasiallisesti tutkittu ja pysytetty näiden perustelujen alkuun sisältyvät konkreettiset teot. Se tyytyy neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa vain mainitsemaan alkuperäiset kansalliset päätökset ja toteamaan mitään lisäämättä, että ne ovat yhä voimassa. Neuvosto mainitsee vasta vuoden 2014 heinäkuussa antamiensa toimien perusteluissa kantajan syyksi tosiasiallisesti luettuja tekoja myöhäisemmän Yhdysvaltojen päätöksen, mutta osoittamatta tässä yhteydessä, että kyseisessä päätöksessä olisi tosiasiallisesti tutkittu ja pysytetty mainittujen perusteluiden alussa mainitut teot.
- 120 Käsiteltävä tapaus eroaa samoin kuin tapaus, joka oli taustana 16.10.2014 annetulle tuomiolle LTTE v. neuvosto (T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885), siis selvästi muista asioista, jotka ovat yhteisen kannan 2010/931 antamisen jälkeen aloittaneet varojen jäädyttämistä terrorismin alalla koskevat riita-asiat unionin yleisessä tuomioistuimessa (asiat Al-Aqsa v. neuvosto, Sison v. neuvosto ja People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto).
- 121 Kun näissä ensimmäisissä unionin riita-asioissa terrorismin alalla neuvoston asetusten tosiasiallinen perusta nojautui toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätöksiin, neuvosto ei enää käsiteltävässä asiassa nojautu tosiseikkoihin, joita kansalliset viranomaiset olisivat ensin arvioineet, vaan suorittaa omat tosiseikkoihin perustuvat itsenäiset syyksi lukemiset lehdistön tai internetin perusteella. Näin tehdessään neuvosto hoitaa yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun "toimivaltaisen viranomaisen" tehtäviä, mikä ei kuitenkaan, kuten unionin tuomioistuin on ennen kaikkea todennut, kuulu sen toimivaltaan tämän yhteisen kannan mukaan eikä sen keinoihin.
- 122 Asiassa, jonka johdosta annettiin edellä 59 kohdassa mainittu tuomio PMOI T-256/07 (EU:T:2008:461, 90 kohta), asiakirjat, jotka mainittiin varojen jäädyttämistä koskevilla perusteluilla, jotka neuvosto lähetti People's Mojahedin Organization of Iranille (jäljempänä PMOI), eivät perustuneet neuvoston itsenäisiin arviointeihin vaan toimivaltaisen kansallisen viranomaisen arviointeihin. Kuten edellä 59 kohdassa mainitun tuomion PMOI T-256/07 (EU:T:2008:461) 90 kohdasta ilmenee, asianomaiselle ryhmälle (PMOI) 30.1.2007 lähetetyissä perusteluissa mainittiin terroriteot, joista PMOI oli vastuussa, ja todettiin, että "toimivaltainen viranomaisen on tehnyt päätöksen näiden tekojen perusteella". Toimivaltainen kansallinen viranomaisen oli siis tutkinut

neuvoston perusteluissa 30.1.2007 mainitut PMOI:lle lähetetyt asiakirjat ja katsonut niiden puhuvan tätä ryhmää vastaan. Niiden mainitseminen ei, toisin kuin käsiteltävässä asiassa, seurannut neuvoston itsenäisistä arvioinneista.

- 123 Samoin asiassa T-348/07, Al-Aqsa v. neuvosto, unionin yleisellä tuomioistuimella oli käytettävissään niiden toimivaltaisten viranomaisten päätösten teksti, joihin vedottiin riidanalaisissa asetuksissa, ja se analysoi niitä yksityiskohtaisesti. Se päätteli, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että kantaja tiesi, että sen keräämiä varoja käytettiin terrorismin tarkoituksiin (tuomio 9.9.2010, Al-Aqsa v. neuvosto, T-348/07, EU:T:2010:373, 121–133 kohta). Tosiasiallinen perusta, jonka nojalla neuvosto työskenteli, oli siis unionin yleisen tuomioistuimen toteamusten mukaan täysin järkevä ja johtui suoraan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tekemistä toteamuksista. Tuomion Al-Aqsa v. neuvosto (T-327/03, EU:T:2007:211), joka on annettu 11.7.2007, perusteluista (tuomion 17–20 kohta) käy myös selvästi ilmi, että varojen jäädyttämistä koskevien unionin toimenpiteiden taustalla olevat arvioinnit johdettiin tosiseikkoja koskevista toteamuksista, jotka eivät olleet neuvoston itsensä vaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tekemiä.
- 124 Samoin asiassa T-341/07, Sison v. neuvosto, varojen jäädyttämistä koskevien unionin toimenpiteiden taustalla olevat arvioinnit perustuivat tosiseikkoja koskeviin toteamuksiin, joita neuvosto ei ollut tehnyt vaan jotka olivat lähtöisin päätöksistä, joilla oli oikeusvoima ja jotka toimivaltaiset kansalliset viranomaiset (Raad van State (korkein hallinto-oikeus, Alankomaat) ja arrondissementssrechtbank te 's-Gravenhage (Haagin piirituomioistuin, Alankomaat)) olivat tehneet (edellä 59 kohdassa mainittu tuomio Sison T-341/07, EU:T:2009:372, 1 ja 88 kohta sekä 100–105 kohta).
- 125 On lisättävä, että neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien tosiseikkoihin nojautuva perustelu eli luettelo teoista, jotka neuvosto on käsiteltävässä asiassa lukenut kantajan syyksi, ei ole oikeudellinen arviointi, jolla on oikeusvoimavaikutus. On kuitenkin niin, että tällä kyseisten toimien tosiseikkoihin nojautuvalla perustelulla oli ratkaiseva rooli neuvoston arvioidessa kantajan varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa säilyttämisen tarkoituksenmukaisuutta ja että neuvosto sen sijaan, että se osoittaisi johtaneensa tämän perustelun toimivaltaisten viranomaisten päätöksistä, vahvistaa tosiasiallisesti nojautuneensa lehdistöstä saatuihin tietoihin.
- 126 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että tämä lähestymistapa on vastoin yhteisellä kannalla 2001/931 terrorismin alalla käyttöön otettua kahden tason järjestelmää.
- 127 Kuten unionin tuomioistuin on todennut, on niin, että vaikka uudelleentarkastelussa ratkaiseva kysymys on se, onko tosiasiallinen tilanne muuttunut sen jälkeen, kun kyseisen henkilön nimi on sisällytetty kyseiseen luetteloon, tai edellisen tarkistamisen jälkeen siten, ettei sen perusteella enää voida tehdä samaa päätelmää asianomaisen henkilön sekaantumisesta terrorismiin (edellä 85 kohdassa mainittu tuomio Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, C-539/10, EU:C:2012:711, 82 kohta), mistä on seurauksena, että neuvosto voi tarvittaessa ja laajan harkintavaltansa puitteissa päättää säilyttää henkilön varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa, jos tosiasiallinen tilanne ei ole muuttunut, on kuitenkin niin, että jokaisen uuden terroriteon, jonka neuvosto tässä uudelleentarkastelussa lisää perusteluunsa perustellakseen asianomaisen henkilön säilyttämisen varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa, on yhteisen kannan 2001/931 kaksitasoisessa päätösjärjestelmässä ja sen vuoksi, että neuvostolla ei ole tutkintakeinoja, oltava ollut tässä yhteisessä kannassa tarkoitettun toimivaltaisen viranomaisen tutkimuksen ja päätöksen kohteena (edellä 120 kohdassa mainittu tuomio LTTE v. neuvosto, EU:T:2014:885, 204 kohta).
- 128 Neuvosto ja komissio ehdottavat turhaan, että se, ettei neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa viitata täsmällisiin toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin, joissa on konkreettisesti tutkittu ja vahvistettu näissä perusteluissa toistetut teot, olisi katsottava kantajan syyksi, koska neuvoston ja komission mukaan kantaja olisi voinut ja sen olisi pitänyt riitauttaa sitä vastaan toteutetut rajoittavat toimenpiteet kansallisella tasolla.

- 129 Yhtäältä neuvoston velvollisuus perustella varojen jäädyttämistä koskevat päätöksensä terrorismin alalla toimivaltaisten viranomaisten tekemistä päätöksistä johdetulla tosiasiallisella perustalla perustuu suoraan yhteisellä kannalla 2001/931 käyttöön otettuun kaksitasoiseen järjestelmään, sellaisena kuin se on vahvistettu edellä 85 kohdassa mainitussa tuomiossa *Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa*, (EU:C:2012:711, 68 ja 69 kohta).
- 130 Tämä velvollisuus ei siis ole riippuvainen asianomaisen henkilön tai ryhmän käyttäytymisestä. Neuvoston on perusteluvollisuuden nojalla, joka on olennainen menettelymääräys, ilmoitettava varojen jäädyttämistä koskevien päätösten perusteluissa ne toimivaltaisten kansallisten viranomaiset päätökset, joissa on konkreettisesti tutkittu ja vahvistettu terrorismia koskevat tosiseikat, jotka se ottaa omien päätösten tosiasialliseksi perustaksi.
- 131 Toisaalta neuvoston ja komission väitteellä loppujen lopuksi vain vahvistetaan jo edellä 109 kohdassa tehty toteamus, jonka mukaan neuvosto ei tosiasiallisesti ole nojautunut toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin sisältyneisiin arviointeihin vaan lehdistöstä ja internetistä saamiinsa tietoihin. Tämän osalta vaikuttaa paradoksaaliselta, että neuvosto arvostelee kantajaa siitä, että tämä ei ole riitauttanut kansallisella tasolla niitä tosiseikkoja, joita neuvosto ei itse kykene liittämään mihinkään täsmälliseen toimivaltaisen viranomaisen päätökseen.
- 132 Lopuksi on huomautettava, että edellä esitetyt toteamukset eivät ylitä unionin yleisen tuomioistuimen rajoitetun valvonnan ulottuvuutta, joka muodostuu menettelyn noudattamisen ja tosiseikkojen paikkansapitävyyden valvonnasta siten, että neuvoston laajaa harkintavaltaa ei aseteta kyseenalaiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin päätyi itse asiassa edellä 59 kohdassa mainitussa tuomiossa *Sison T-341/07 (EU:T:2009:372)* tarkistamaan – ja saattoi todeta –, että tosiseikkoihin perustuvia *Sisonia* koskevia väitteitä, jotka esitettiin perusteluissa, jotka koskivat hänen säilyttämistään varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa, tukivat asianmukaisesti Alankomaiden viranomaisten (*Raad van State ja arrondissementenrechtbank te 's-Gravenhage*) antamissa päätöksissä itsenäisesti tekemät tosiseikkoja koskevat toteamukset, joihin neuvosto viittasi samoissa perusteluissa (edellä 59 kohdassa mainittu tuomi *Sison T-341/07, EU:T:2009:372*, 87 ja 88 kohta).
- 133 Sen sijaan käsiteltävässä asiassa unionin yleisen tuomioistuimen käytettävissä ei ole neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa viittauksia mihinkään toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, jonka perusteluihin se voisi tukeutua neuvoston kantajaa vastaan esittämien tosiseikkojen osalta.
- 134 Lisäksi ja edelleen edellä 59 kohdassa mainitusta tuomiosta *Sison T-341/07 (EU:T:2009:372)* on huomattava, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin totesi, että neuvoston toimien perusteluihin sisältyvät tosiseikat olivat kyllä peräisin niistä kahdesta alankomaalaisesta päätöksestä, joihin näissä samoissa perusteluissa viitattiin, unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin katsoi, että nämä alankomaalaiset päätökset eivät olleet luonteeltaan toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä, koska niiden tarkoituksena ei ollut ennaltaehkäisevän tai repressiivisen toimenpiteen kohdistaminen asianomaiseen terrorismin torjunnan yhteydessä (edellä 59 kohdassa mainittu tuomio *Sison T-341/07, EU:T:2009:372*, 107–115 kohta).
- 135 Jos unionin yleinen tuomioistuin siis saattoi jättää huomiotta tosiseikkojen toteamukset, jotka kuitenkin olivat lähtöisin toimivaltaisilta viranomaisilta, siitä syystä, että näiden viranomaisten päätökset eivät olleet ”tuomitsemisia, tutkinnan tai syytteenpanon aloittamisia”, tämä merkitsee, että käsiteltävässä asiassa lehtiartikkeleille – joita ei sitä paitsi ole mainittu neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien perusteluissa – ei voida antaa sitä menettelyllistä asemaa ja asemaa todisteena, joka yhteisessä kannassa 2001/931 on varattu vain toimivaltaisten viranomaisten päätöksille.
- 136 Unionin yleinen tuomioistuin pitää lopuksi tarkoituksenmukaisena korostaa perusoikeuksien tarjoamien takeiden merkitystä tässä asiayhteydessä (ks. ratkaisuehdotus *Ranska v. People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09, P, EU:C:2011:482*, 235–238 kohta).

- 137 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella on pääteltävä, että kun neuvosto antoi vuoden 2011 heinäkuun–vuoden 2014 heinäkuun toimensa edellä esitetyissä olosuhteissa, se rikkoi yhteisen kannan 2001/931 1 artiklaa ja jätti noudattamatta perusteluvollisuuttaan.
- 138 Neuvosto väittää kuitenkin, että kantajan sekaantuminen terrorismiin on joka tapauksessa näytetty toteen nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä. Se vetoaa tältä osin niihin kannekirjelmän osiin, joissa kantaja ilmoittaa, että se hylkäsi toimintalinjansa, jonka mukaan siviiliväestöt säästetään vain hetkellisesti israelilaisen henkilön 25.2.1994 toteuttaman ”Patriarkkojen haudan joukkomurhan” jälkeen, ja joissa se toteaa, että turvautuminen itsemurhaiskuihin oli ainoastaan väliaikaista. Neuvosto toteaa vielä, ettei kantaja kiistä olleensa vastuussa Gilad Shalit -nimisen sotilaan kaappauksesta ja israelilaisten sotilaiden kuolemasta.
- 139 On todettava, että neuvosto pääosin korvaa näin tehdessään unionin yleisessä tuomioistuimessa vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamiensa toimien perustelut supistamalla kyseisissä toimissa alun perin vahvistetut perustelut muutamiiin tosiseikkoihin, jotka kantaja on neuvoston mukaan myöntänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 140 Unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan voi käsiteltävän tapauksen olosuhteissa ottaa huolehtiakseen arvioinnista, joka neuvoston on tehtävä yksimielisesti.
- 141 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat, joista ilmenee, että neuvosto on rikkonut yhteisen kannan 2001/931 1 artiklaa ja jättänyt noudattamatta perusteluvollisuutta, koska perusteluissa ei ole viittausta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin, jotka koskevat niitä tekoja, joista kantajaa syytetään, neuvoston vuoden 2011 heinäkuussa–vuoden 2014 antamat toimet ja neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2011 tammikuussa antamat toimet, joiden osalta on selvää, että niistä puuttuu samalla tavalla viittaus toimivaltaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin, jotka koskevat niitä tekoja, joista kantajaa syytetään, ja joiden osalta on samalla tavalla jätetty noudattamatta perusteluvollisuutta, on siis kumottava kantajaa koskevilta osin.
- 142 Unionin yleinen tuomioistuin korostaa, että kyseiset kumoamiset, jotka nojautuvat menettelyyn liittyviin perustavanlaatuisiin syihin, eivät lainkaan merkitse sen kysymyksen aineellista arviointia, onko kantaja luokiteltava yhteisessä kannassa 2001/931 tarkoitetuksi terroristiryhmäksi.
- 143 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella nyt käsiteltävä kanne on hyväksyttävä ja riidanalaiset toimet on kumottava lukuun ottamatta sitä vuoden 2010 heinäkuun ilmoitusta, jonka osalta kanne on jätettävä tutkimatta (ks. edellä 76 kohta).
- 144 Kyseisten kumoamisten ajallisista vaikutuksista on todettava ilman, että on tarpeen ottaa kantaa riidanalaisten toimien luonteeseen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 60 artiklan toisen kohdan kannalta, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuimet voivat tarpeelliseksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin niiden kumoamien toimien vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.
- 145 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo käsiteltävän asian olosuhteissa, että jotta vältetään se, että rajoittavien toimenpiteiden tehokkuudelle aiheutuisi vakavaa ja peruuttamatonta haittaa, kun otetaan samalla huomioon kyseessä olevien rajoittavien toimenpiteiden merkittävä vaikutus kantajan oikeuksiin ja vapauksiin, tämän tuomion voimaantuloa on neuvoston vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien osalta lykättävä SEUT 264 artiklan nojalla kolmella kuukaudella tämän tuomion julistamisesta tai, jos muutosta haetaan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin on ratkaissut muutoksenhaun.

Oikeudenkäyntikulut

- ¹⁴⁶ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian olennaisilta osin, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.
- ¹⁴⁷ Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, 12.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/386/YUTP, 31.1.2011 annettu neuvoston päätös 2011/70/YUTP ja 18.7.2011 annettu neuvoston päätös 2011/430/YUTP sekä niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon saattamisesta ajan tasalle, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätösten 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 ja 2014/72 kumoamisesta 22.12.2011 annettu neuvoston päätös 2011/872/YUTP, 25.6.2012 annettu neuvoston päätös 2012/333/YUTP, 10.12.2012 annettu neuvoston päätös 2012/765/YUTP, 25.7.2013 annettu neuvoston päätös 2013/395/YUTP, 10.2.2014 annettu neuvoston päätös 2014/72/YUTP ja 22.7.2014 annettu neuvoston päätös 2014/483/YUTP kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Hamasia, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 2) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetusten (EU) N:o 1285/2009, N:o 610/2010, N:o 83/2011, N:o 687/2011, N:o 1375/2011, N:o 542/2012, N:o 1169/2012, N:o 714/2013 ja N:o 125/2014 kumoamisesta 12.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 601/2010, 31.1.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus N:o 83/2011, 18.7.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011, 22.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1375/2011, 25.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 542/2012, 10.12.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1169/2012, 25.7.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 714/2013, 10.2.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 125/2014 ja 22.7.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 790/2014 kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Hamasia, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 3) Päätöksen 2014/483 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 790/2014 vaikutukset pidetään voimassa kolmen kuukauden ajan tämän tuomion julistamisesta lukien tai, jos muutosta haetaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, siihen saakka, kunnes unionin tuomioistuin on ratkaissut muutoksenhaun.
- 4) Kanne hylätään muilta osin.

- 5) **Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Hamasin oikeudenkäyntikulut.**
- 6) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä joulukuuta 2014.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta	2
Oikeudenkäyntimenettely ja oikeudenkäynnin aikana ilmenneet uudet seikat	2
Asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset	7
Oikeudellinen arviointi	7
Alustavat huomautukset kanteen kohteesta sekä kantajan 28.6.2012 esittämien huomautusten ulottuvuudesta ja tutkittavaksi ottamisesta	7
Kanteen kohde	7
Kantajan 28.6.2012 esittämien huomautusten ulottuvuus ja huomioon ottaminen	8
Kanteen tutkittavaksi ottaminen siltä osin kuin se koskee vuoden 2010 heinäkuun ilmoituksen kumoamista	8
Neuvoston vuoden 2010 heinäkuussa–vuoden 2014 heinäkuussa antamien toimien kumoamista koskeva vaatimus	9
Oikeudenkäyntikulut	19